

ЗАКОН

О НАЦИОНАЛНОМ ДНК РЕГИСТРУ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се успостављање и садржина националног ДНК регистра резултата форензичко-генетичке анализе дезоксирибонуклеинске киселине (у даљем тексту: Регистар) за потребе кривичног поступка, утврђивања идентитета несталих или непознатих лица и лешева, делова тела, као и обрада података добијених форензичко-генетичком анализом и друга питања од значаја за вођење Регистра.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону или у прописима који из њега произилазе, имају следеће значење:

1) **ДНК анализа, односно анализа дезоксирибонуклеинске киселине**, у смислу овог закона, јесте форензичко-генетичка анализа биолошког материјала, извршена за потребе кривичног поступка или поступка утврђивања идентитета, којом се добијају ДНК профили, који се уносе у Регистар;

2) **локус** је одређени специфични део молекула ДНК;

3) **алел** је варијанта одређеног локуса;

4) **ДНК профил** је податак који представља резултат ДНК анализе. Јединствени ДНК профил је ДНК профил утврђен анализом неспорног или спорног биолошког узорка пореклом од једне особе. Мешани ДНК профил је ДНК профил утврђен анализом биолошког узорка пореклом од више од једне особе;

5) **Европски стандардни сет (ESS)** означава међународно усвојени скуп локуса;

6) **интерполов стандардни сет локуса (ISSOL)** је међународно усвојени скуп локуса који користи Интерпол;

7) **биолошки узорак**, у смислу овог закона, је сваки биолошки материјал хуманог порекла, који се може довести у везу са кривичним делом или узорак узет у циљу утврђивања идентитета, на којем се може извршити одговарајућа ДНК анализа;

8) **неспорни биолошки узорак** је биолошки материјал узет од лица или леша коме је претходно утврђен идентитет;

9) **спорни биолошки узорак** је биолошки материјал непознатог порекла.

Употреба родно осетљивог језика

Члан 3.

Сви изрази у овом закону имају једнако родно значење, без обзира да ли се користе у мушком или женском роду и односе се подједнако и на женски и на мушки род.

Успостављање, вођење, циљ и сврха успостављања Регистра

Члан 4.

Регистар води министарство надлежно за унутрашње послове преко надлежне форензичке службе (у даљем тексту: Министарство).

Министарство је одговорно за тачност података из Регистра.

Регистар се успоставља за потребе вођења кривичног поступка и утврђивања идентитета несталих или непознатих лица и лешева и делова тела.

Подаци из Регистра могу се обрађивати само на начин да би се постигла сврха обраде за коју су подаци прикупљени, односно није дозвољена обрада података на основу које се могу установити физичке, биохемијске, физиолошке или психолошке карактеристике, односно специфичне наследне особине.

Ажурирање и брисање, рокови чувања и мере заштите података у Регистру, прописани су посебним законом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.

Подаци из Регистра могу се размењивати и преносити међународним организацијама, односно државама, у складу са овим и другим законом.

Садржина Регистра

Члан 5.

Регистар садржи:

- 1) Базу ДНК профила утврђених из неспорних биолошких узорака;
- 2) Базу ДНК профила утврђених из спорних биолошких узорака;
- 3) База ДНК профила утврђених у кривичним поступцима достављених из свих ДНК лабораторија из Републике Србије.

База ДНК профила утврђених из неспорних биолошких узорака садржи:

- 1) Збирку ДНК профила лица над којима је извршена форензичка регистрација;
- 2) Збирку ДНК профила лица којима је суд одлуком о изрицању кривичне санкције одредио узимање узорка;
- 3) Збирку ДНК профила лица осуђених за кривична дела одређена у закону којим се уређују посебне мере за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима;
- 4) Збирку ДНК профила који су достављени од стране надлежних органа у оквиру међународне полицијске или правосудне сарадње;
- 5) Збирку ДНК профила утврђених ради елиминације сумње.

База ДНК профила утврђених из спорних биолошких узорака садржи:

1) Збирку јединствених ДНК профила лица којима се утврђује идентитет, као и ДНК профила других лица достављених у сврху њихове идентификације;

2) Збирку јединствених ДНК профила лешева којима се утврђује идентитет;

3) Збирку јединствених ДНК профила који су добијени из спорних биолошких узорака;

4) Збирку ДНК профила који су достављени од стране надлежних органа у оквиру међународне полицијске или правосудне сарадње;

5) Збирку мешаних ДНК профила.

База ДНК профила утврђених у кривичним поступцима достављених из свих ДНК лабораторија из Републике Србије садржи:

1) Збирку регистрованих ДНК лабораторија која садржи: назив лабораторије, адресу, податке за контакт и податке о акредитацији;

2) Збирку утврђених ДНК профила из неспорних биолошких узорака у тренутку достављања података у Регистар;

3) Збирку утврђених јединствених ДНК профила из спорних биолошких узорака у тренутку достављања података у Регистар.

Свака појединачна збирка садржи своју посебну евиденцију идентификационих података, која садржи: ДНК профил, име, презиме (претходно презиме), име родитеља, датум и место рођења и јединствени матични број грађана, ознаку предмета органа који води поступак и лабораторијски деловодни број, податке о пореклу узорка, име техничара и аналитичара који су радили са биолошким узорком из кога је добијен ДНК профил и назив и седиште лабораторије која је извршила анализу.

Прикупљање резултата ДНК анализе

Члан 6.

Лабораторија која је по наредби органа поступка извршила ДНК анализу, дужна је да, истовремено са достављањем записника о вештачењу органу поступка, достави утврђене ДНК профиле и расположиве идентификационе податке Министарству, ради уноса у Регистар.

У случају узимања неспорног биолошког узорка за потребе вршења ДНК анализе у оквиру кривичног поступка, један примерак неспорног узорка (букални брис) обавезно се доставља Министарству, ако наведену анализу обавља неакредитована ДНК лабораторија у складу са стандардом SRPS ISO/IEC 17025:2006 или одговарајућем стандарду по ком се акредитују форензичке лабораторије, а ради тачности података који се уносе у Регистар.

Подаци о акредитованим ДНК лабораторијама у Републици Србији доступни су јавности у оквиру регистра које води надлежно тело Републике Србије, у складу са законом којим се уређује акредитација.

Лабораторија из става 2. овог члана ће, ако није могуће узети букални брис у смислу става 2. овог члана, Министарству доставити крв или други биолошки материјал лица који је подобан за ДНК анализу.

Упоредивање ДНК профила

Члан 7.

Надлежни орган поступка за потребе вођења кривичног поступка може захтевати претраживање Регистра ради упоређивања ДНК профила добијеног ДНК анализом, са подацима који се већ налазе у Регистру, без одлагања.

Захтев се доставља у писменом облику, а изузетно усмено, уз обавезу накнадног достављања писаног захтева.

Чување података у Регистру

Члан 8.

Чување података у Регистру врши се у електронском облику, применом информационо-комуникационих технологија.

Чување података у Регистру врши се уз примену одговарајућих физичких и техничких мера заштите.

Приступ подацима у Регистру дозвољен је само овлашћеним лицима форензичке службе Министарства, примењујући мере из става 2. овог члана.

Подаци из Регистра архивирају се на начин који обезбеђује високу доступност подацима уз обезбеђење података од губитка и оштећења.

Свака обрада података у Регистру евидентира се у посебној евиденцији која садржи: име, презиме и јединствени матични број лица које врши обраду, датум и време обраде, врсту обраде и предмет обраде.

Надзор

Члан 9.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши Министарство.

Рок за успостављање Регистра и доношење подзаконског акта

Члан 10.

Регистар ће се успоставити у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Све ДНК лабораторије на територији Републике Србије су у обавези да доставе Министарству у електронској форми ДНК профиле и идентификационе податке који су добијени за потребе кривичног поступка, утврђивања идентитета несталих или непознатих лица и лешева, као и делова тела, којима располажу на дан ступања на снагу овог закона, а најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Начин вођења Регистра и ближе услове за размену и преношење података из Регистра прописује Влада, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.